

فراخوان به نیروهای مترقی و آزادیخواه کشور افشای جنایات رژیم جمهوری اسلامی را، در کنفرانس جهانی حقوق بشر، متحداً سازماندهی کنیم!

جهانی بودن و یا نبودن منشور حقوق بشر سازمان ملل متحد، به دلیل تفاوت های فرهنگی و مذهبی هستند.

بر همه ما روشن است که رژیم حاکم بر کشور ما، دارای یکی از سیاه ترین کارنامه های سرکوب حقوق بشر در سراسر جهان است. رژیم جمهوری اسلامی در طی سال های گذشته مکرراً توسط مجامع حقوق بشر، از جمله کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، به دلیل نقض خشن حقوق مندرج در منشور جهانی حقوق بشر، ادامه در ص ۲

دوستان عزیز!

امسال به ابتکار سازمان ملل متحد، کنفرانس جهانی حقوق بشر، از ۱۴ تا ۲۵ ژوئن در وین - اتریش، برگزار خواهد شد. این کنفرانس، یکی از مهمترین نشست هایی است که در سال های اخیر برای رسیدگی به مسئله حقوق بشر در سرتاسر جهان، توسط سازمان ملل متحد برگزار می شود. یکی از مهمترین موضوعات مورد توجه کنفرانس مسئله "جهانی بودن و یا نبودن منشور حقوق بشر است. تعدادی از کشورهای آسیایی و آفریقایی و از جمله جمهوری اسلامی خواهان تغییر این فراگیر"

نامه مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۴۰۱، دوره هشتم
سال هشتم، ۲۱ اردیبهشت ۱۳۷۲

انتخابات فرمایشی ریاست جمهوری

رژیم جمهوری اسلامی با سروصدای پادی آغاز "انتخابات" ریاست جمهوری را اعلام کرد. بر اساس اطلاعیه ای که از سوی وزارت شور انتشار یافت، این "انتخابات" در دوازدهم رداد ماه سال جاری در سرتاسر کشور برگزار خواهد شد.

این انتخابات، همانند انتخابات قبلی در رایطی انجام می گیرد که در کشور هیچ حزب، روه سیاسی، و یا حتی فرد، به غیر از سران، داحان و مدافعان سرسخت رژیم "ولایت فقیه" بازه ندارد فعالیت سیاسی بکنند و حتی سلیمانان مبارز، رهبران مذهبی و سران ذشته رژیم در صورت مخالفت تحت پیکرد، و نار قرار می گیرند و سرکوب می شوند.

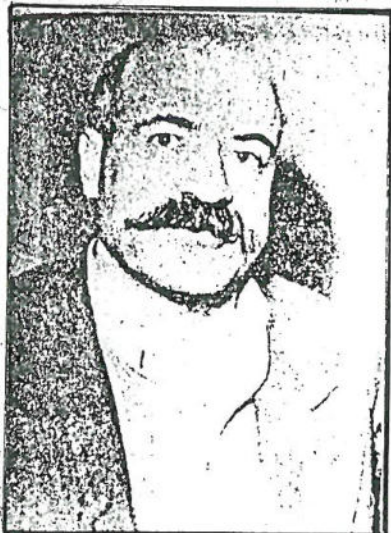
از هم اکنون روشن است که این نمایش نخباطی، کوچکترین ارتباطی به مسایل عمده شور و حتی کارنامه عملکرد رئیس جمهور نونی، نخواهد داشت و بار دیگر نام هاشمی سنجانی از صندوق های رای بیرون خواهد کرد.

اگر نمایش انتخاباتی دوره پیشین انتخابات است جمهوری ملاکی برای ارزیابی ما باشد، ید انتظار داشت که حتی کاندیدای جدی نیز ر مقابل رفسنجانی نایستد و تنها یکی دوتن اندیدای نمایشی که آنها هم احتمالاً مانند آقای بیانی در آخرین لحظات از "امت همیشه در سخته" خواهند خواست که رای خودشان را به ای رفسنجانی بدهند، برای خالی نبودن سخته

ادامه در ص ۲

من استاده ام تا بسوزم تمام

به مناسبت ۳۵-مین سالگرد شهادت خسرو روزبه قهرمان ملی
و عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران

ساعت چهار روز ۲۱ اردیبهشت سال ۱۳۳۷ در زندان به سراغش رفتند. آماده بود. وصیت نامه کوتاهی خطاب به رفقا، برادران و دوستان خود نوشت. گفتنی ها را قبلاً گفته بود. او را حرکت دادند. به کمک عصا راه می رفت. صدای گام های مطمئن او در سکوت سیده دم، سرود بی کلام میلیون ها مردمی بود که او را وجدان انقلابی خویش می دانستند. روزبه، افسر میهن دوست و عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران، در آن لحظه مظهر پایداری و تسلیم ناپذیری جنبش در برابر استبداد و رژیم ستم پیشه شاهنشاهی بود. نخواست چشمانش را ببندند، من از مرگ نمی ترسم. چشم در چشم دژخیمان خود آزموده، بختیار، مبصر، زیبایی، امجدی و رجایی دوخت. خائنین نگاه بزیر انداختند، صدای رسای او سکوت صبحگاهی را در هم شکست، وظیفه من به پایان رسید. زنده باد حزب توده ایران! زنده باد کمونیسم! آتش ا و بدین سان زندگی افسر میهن پرست و مبارز نستوه و آزادیخواه کشور ما، به جرم مخالفت با کودتای مزدوران سیا و اینتلیجنس سرویس، به جرم مخالفت با رژیم دست نشانده شاه و به جرم دفاع از نهضت ملی و مترقی کشورمان، به پایان رسید. ولی نام خسرو روزبه، علی رغم تلاش رژیم کودتا و بعدها رژیم مرجع جمهوری اسلامی برای بدنام کردن و ماجراجو نشان دادن آن، با شکست روبرو شد، زیرا این نام با حروف زرین در تاریخ مبارزات آزادیبخش میهن ما جاویدان گردیده است.

اگر عاشق و شیفته سوسیالیسم هستیم،
با تمام عقل و شعور و منطق و درایت
خود برتری اصول آن را بر سایر رژیم
ما احساس کرده ام و محرك من در هر
عملی که انجام داده ام، آرزوی تحقق این
اصول و بالتیجه ایجاد بنای نوین برای
جامعه ایران و سرانجام تامین سعادت،
رفاه و سربلندی و آزادی و شرف ملت
عزیزم بوده است.
از دفاعیات خسرو روزبه در دادگاه نظامی

در صفحات دیگر

۱۷۵-مین سالروز تولد

کارل مارکس ..... ص ۲
نمایندگان پارلمان اروپا جمهوری
اسلامی را محکوم کردند ..... ص ۳

زنده باد آزادی، صلح و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

انتخابات فرمایشی ...

نام شان اعلام گردد. جناح حاکم در جمهوری اسلامی - جناح معروف به "رسالت" که اکثر اهرم های تعیین کننده سیاسی، قانونگذاری و اجرایی کشور تا "ولی قیبه" را در کنترل خود دارند، از مدت ها پیش به اشکال مختلف برای همگان روشن کرده اند در حال حاضر کاندیدای بهتری از رفسنجانی، که در عین حال حاضر باشد به هر ساز این گروه برقصد، موجود نیست، و آنان مصمم اند تا مانند "انتخابات" مجلس شورای اسلامی با استفاده از همه اهرم های موجود، این نمایش فرمایشی را به دستور خود برگزار کنند.

تخریم وسیع "انتخابات" مجلس چهارم از سوی نیروهای سیاسی کشور و اقشار وسیع مردم، که به اعتراف وزیر کشور بیش از ۲۵٪ مردم در آن شرکت نکردند و تعداد بالای آرای باطله ریخته شده به صندوق های رای، نشان داد که توده های مردم به شکل گسترده ای برای نمایشات تبلیغاتی رژیم و قول ها و تهدید های آنان کوچکترین ارزشی قائل نیستند.

کارنامه سیاه چهارده سال حکومت جمهوری اسلامی که هاشمی رفسنجانی نقش عمده ای در آن داشته است، ارمغانی جز کشتار و خونریزی، جنگ، سرکوب، فقر، بدبختی، بیکاری، گرانی، فساد و در مجموع عقب ماندگی اقتصادی و سیاسی برای کشور ما نداشته است و از این رو پرواضح است که در صورت برگزاری انتخابات و یا همه پرسی آزاد رای و اظهار نظر واقعی مردم چه خواهد بود.

عملکرد شخص رفسنجانی در سال گذشته و شرکت فعال او در سرکوب وحشیانه قیام های مردمی تابستان گذشته، هرگونه توهمی را که در سال های اخیر پیرامون "میانه روی" و "اصلاح طلبی" او دامن زده شده بود، درهم شکست و بار دیگر نشان داد که رژیم "ولایت قیبه" تنها با مبارزه وسیع و پیگیر توده های وسیع مردم است که تن به تغییر می دهد و از مواضعش عقب رانده می شود.

کوتاه سخن، کارنامه عملکرد دولت رفسنجانی در طول دوره ریاست جمهوری، در تشدید فقر، بی عدالتی، بیکاری و تخریب صنایع تولیدی کشور خلاصه می شود. بر اساس آمارهای رسمی جمهوری اسلامی در پنجسال گذشته، روند تشدید فقر و عقب ماندگی شتاب بیشتری یافته و زندگی را بر میلیون ها شهروند کشور ما تباہ کرده است. بیش از ۴۵٪ از ساکنان میهن ما بر اساس این آمار حتی قادر به تامین یک زندگی حداقل برای خود نیستند و در فقر و محرومیت کامل بسر می برند. میلیون ها انسان از حق کار کردن در جامعه محرومند و به قول علی رضا محبوب، دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی: هر ساله ۶۵۰,۰۰۰ هزار نفر نیز به تعداد انبوه بیکاران اضافه می گردد، بدون آنکه کوچکترین چشم اندازی برای یافتن کار در جامعه موجود باشد. ناپودی زیرساختار تولیدی کشور در پی اتخاذ سیاست باز کردن درهای کشور به سوی

فرآورده های مصرفی خارجی، بخش عمده ای از توان تولیدی کشور را کلاً از بین برده است و ایران علی رغم ادعاهای رنگارنگ سران رژیم و از جمله شخص رفسنجانی، همچنان یک کشور تک کالایی، بر اساس درآمد نفت، باقی مانده است.

رشد فساد و بوروکراسی و تبدیل دستگاه اداری و وزارت خانه های کشور به یک ماشین عظیم تولید مزاحمت و گرفتاری برای مراجعان و اقشار مختلف مردم، در کنار مزاحمت ها و زجرهای دیگری که مردم ما روزمره با آن روبرو هستند، از یورش گروه های چاقوکش و اوباش رژیم به زنان کشور تا جلوگیری از برگزاری آداب و سنن باستانی و عدم آزادی و حکومت ترور و اختناق، از جمله "دستاورد های" دیگری است که حکومت پنجساله رفسنجانی می تواند به آن ببالد.

بی توجهی کامل این حکومت به سرنوشت جوانان و نوجوانان کشور، در تمامی عرصه ها، از آموزش ابتدایی تا آموزش عالی، نبود امکانات ورزشی و تفریحی سالم، و روند گسترده خصوصی ساختن تحصیلات از دوره ابتدایی تا آموزش عالی که اثرات فاجعه باری همچون گسترش جنحه، جنایات و اعتیاد در میان این آینده های آینده کشور داشته است، کارنامه سیاه هاشمی رفسنجانی در پنج سال گذشته را کامل می کند.

سران رژیم از هم اکنون خوب می دانند که اکثریت مردم کشور ما به دستور خود در این نمایش شمشیر کننده تبلیغاتی شرکت نخواهند کرد و بخش های وسیعی از مردم نیز علی رغم تهدیدهای مختلف رژیم از شرکت در این انتخابات در کنار همه نیروهای سیاسی مترقی و آزادیخواه کشور خودداری خواهند کرد. احمد خمینی با توجه به چنین اصلی است که در جمع مسئولان و اعضای شورای اسلامی کار و خانه کارگر استان تهران گفت: مردم می بایست با شرکت در این انتخابات نشان بدهند به سرنوشت کشور بی اعتنا نیستند.

مسلم این است که مردم ما اصلاً به سرنوشت کشور بی اعتنا نیستند و با گذشت زمان دریافته اند که رژیم حاکم، در مجموع، مهمترین سد راه حرکت جامعه ما به سوی آزادی، عدالت و سازندگی است و از این رو دیر یا زود تکلیف حکام ضد مردمی را مانند اسلاف شاهنشاهی شان معلوم خواهند کرد. آنچه که مردم ما و تمامی نیروهای آزادیخواه و پیشرو کشور ما به آن بی اعتنا هستند، نمایشات مسخره رژیم، برخوردهای درونی جناح های مختلف برای تقویت خود و تضعیف طرف مقابل، با عنوان های مختلف، است. عدم شرکت مردم در این نمایش فرمایشی بهترین پاسخی است که می توان به پایه سرائی های سران حکومتی و از جمله شخص رفسنجانی پیرامون اتکا و حمایت "وسیع" جمهوری اسلامی از سوی توده های مردم، داد.

فراخوان به نیروهای مترقی ...

سرکوب آزادی ها، دستگیری های غیر قانونی، شکنجه، اعدام و ترور هزاران انسان میهن دوست و آزاده، محکوم گردیده است.

گزارش های هیئت های رسیدگی، و از جمله آخرین گزارش آقای گالیندوئل، فرستاده ویژه دبیرکل سازمان ملل، بر ادامه این سیاست و بی توجهی مقامات ایرانی به رعایت حقوق بشر تاکید کرده است. در همین هفته های اخیر ما شاهد ادامه این سیاست در عرصه های مختلف بوده ایم. از ترور مخالفان در شهرهای اروپا تا یورش به دهکده های گرد نشین و احزاب مترقی، تا ارسال گروه های چاقو کش به خیابان ها برای ارباب و سرکوب حقوق زنان کشور، همگی نشان می دهد که جمهوری اسلامی مصمم است با بی اعتنائی به اعتراض های وسیع بین المللی، و به بهانه های مضحک و با توسل به قوانین قرون وسطایی، سیاست سرکوب خشن آزادی ها و حقوق دموکراتیک مردم میهن ما را ادامه دهد. جمهوری اسلامی در سال های گذشته، علی رغم تقاضاهای مکرر مجامع و سازمان های حقوق بشر بین المللی تاکنون حاضر نشده است.

- اسامی، تاریخ محاکمات و اتهامات وارده به کسانی که در کشتار جمعی سال ۱۹۸۸ به قتل رسیده اند را منتشر کند؛

- اسامی، اتهامات و مدت محکومیت و چگونگی محاکمه زندانیان سیاسی که، همگی بدون حضور وکیل مدافع و برخلاف اصول مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی، در حال حاضر در زندان ها بسر می برند را منتشر کند؛

- و کلیه زندانیان سیاسی کشور را آزاد کند.

دوستان عزیز!

کنفرانس جهانی حقوق بشر، این امکان را در اختیار همگی ما قرار می دهد تا بار دیگر ضمن یادآوری و افشای مجدد این فجایع، از جامعه بین المللی بخواهیم تا با تشدید فشار بر رژیم جمهوری اسلامی، دولت ایران را جهت پذیرش و اجرای منشور جهانی حقوق بشر و یا حداقل پذیرفتن خواست های بالا، زیر فشار قرار دهد. ما معتقدیم که می بایست با انبوه اسنادی که در سال های گذشته از این جنایات جمع آوری شده است، فعالانه در روند این کنفرانس شرکت کرده و هیئت شرکت کننده از سوی جمهوری اسلامی را زیر فشار قرار داد. ما اعتقاد داریم که سازماندهی مشترک چنین کارزاری، می تواند اثرات مهمی در تصمیم گیری های این کنفرانس بر جای بگذارد.

حزب توده ایران حاضر است در این زمینه و برای تعیین دقیق و روشن چگونگی سازماندهی این امر با تمامی سازمان ها، احزاب و نیروهای ایرانی که معتقد به حقوق بشر و در راه آزادی میهن از زنجیر رژیم "ولایت قیبه" می رزمند، همکاری کند.

ما از همه خانواده های زندانیان سیاسی و خانواده هایی که عزیزان خود را در جریان کشتار های رژیم در زندان ها از دست داده اند می خواهیم تا با ارسال جزئیات و اسناد لازم به این امر پاری رسانند.

کمیته مرکزی حزب توده ایران

اردیبهشت ۱۳۷۲

یوگسلاوی

اقدامات غیر مسئولانه و ماجراجویانه دولت آمریکا، در تهدید به استفاده از نیروی نظامی علیه صرب ها، عملاً توافق نامه صلح را که تحت نظارت سازمان ملل در آتن به امضا همه طرفین درگیر رسید با خطر شکست مواجه نموده است. در حالیکه نماینده ویژه سازمان ملل، دکتر دیوید اوئن از این سخن می گوید که: صحبت از اقدام نظامی را باید کنار گذاشت.

وارن کریستوفر، وزیر خارجه آمریکا در لندن، از جان میجر می خواهد که تهدید حمله نظامی را همچنان ادامه دهد. اکنون مشخص است عناصر با نفوذی در هیئت حاکمه آمریکا که در رابطه با محافل طرفدار کروات ها و مسلمانان بوسنی هرزگوین می باشند، سعی به متقاعد کردن کشورهای اروپایی به لزوم حمله نظامی به مواضع صرب ها و نیز حمایت تسلیحاتی از مسلمانان بوسنی هرزگوین دارند. دولت انگلیس در حالیکه در رابطه با موضع آمریکا محتاطانه عمل می کند اظهار داشته است که نهایتاً از اقدام نظامی حمایت خواهد کرد. وارن کریستوفر پس از مسافرت به لندن وارد پاریس شد و قصد دارد از آن جا به برلین، مسکو و بروکسل برود تا در جلب حمایت برای سیاست تهدید نظامی علیه صرب ها، نظر مساعد اروپا را جلب کند. گزارش هایاصله از پاریس حاکیست که فرانسه چندان تمایلی به دنباله روی از سیاست آمریکا نشان نداده و اشاره کرده است که در این مرحله فرانسه سعی دارد از طریق سازمان ملل نیروهای حافظ صلح لازم را تأمین کند تا توافق آتن امکان موفقیت داشته باشد.

اقدامات آمریکا رهبران صرب که موافقتنامه آتن را امضاء کرده اند به شدت خشمگین نموده است. آن ها اظهار می دارند که تهدیدات نظامی آمریکا، امر جلب حمایت پارلمانی صرب های بوسنی هرزگوین برای این طرح را غیر ممکن می سازد.

بیل کلینتون اخیراً اعلام کرده است که احتمال دارد نیروهای زمینی آمریکا در بوسنی درگیر شوند و اینکه او آمادگی حمایت از تلاش های سازمان ملل برای تضمین هرگونه صلحی را دارد. صاحب نظران اظهار می دارند که جهت جداسازی نیروهای متخاصم سه ملیت درگیر و تضمین آرامش ده منطقه خودمختار بوسنی هرزگوین که طبق طرح دیوید اوئن و موافقتنامه آتن ایجاد می شوند، احتیاج به حضور بین ۵۰ تا ۷۰ هزار سرباز دارد. آمریکا اعلام کرده است که تا نیمی از این تعداد را، تأمین می کند و انگلیس و فرانسه نیز تأمین بخش عمده ای از باقیمانده را به عهده خواهند داشت.

پس از عراق و سومالی، با استفاده از تراژدی از هم پاشی یوگسلاوی، نیروهای ناتو

جمهوری چک

بدنبال موضع گیری هیئت اجرایی حزب کمونیست چک در مورد میراسلاو استپان که از رهبران حزب بوده و سخنگویی پلاتفرم مارکسیست - لنینیستی در حزب را بعهده داشت، جیری اسوبودا، استعفای خود را از مقام ریاست حزب کمونیست بازپس گرفت. جیری اسوبودا، در سال ۱۹۹۰ و همزمان با اتخاذ برنامه تغییر حزب به یک حزب مدرن چپ به ریاست حزب انتخاب شد. در ماه های اخیر انتقاداتی به تصمیمات و اظهارات اسوبودا در مورد تمویض نام حزب به حزب سوسیالیسم دموکراتیک و تقلیل نفوذ جناح رادیکال و معتقد به مارکسیسم - لنینیسم، شده بود.

در انتخابات ماه ژوئن ۱۹۹۲، حزب کمونیست چک ۱۴٪ آرا سراسری را بدست آورده بود و پیش بینی می شود که حمایت مردمی از مواضع حزب که علیه بحران اقتصادی - اجتماعی ناشی از اجرای سیاست های سرمایه داری دولت، مبارزه می کند، بطور وسیعی گسترش یابد.

هندوستان

در انتخابات ایالت تریپورا، واقع در شمال شرقی هندوستان، یک ائتلاف انتخاباتی از نیروهای چپ به رهبری کمونیست ها قدرت را پس از یک دوره پنج ساله حکومت حزب کنگره، دوباره بدست گرفتند.

نرین چاکرابرتی، یک رهبر حزب کمونیست هند (مارکسیست) گفت: "ما با یک رای تعیین کننده از سوی مردم بازگشته ایم... ما تمامی اعمال غلطی که توسط دولت کنگره انجام شده است را تصحیح خواهیم کرد."

نتایج اعلام شده انتخابات نشان داد که احزاب ائتلاف چپ، اکثریت مطلق ۶۰ کرسی پارلمان ایالت تریپورا را از آن خود کرده اند. حزب کنگره و احزاب موثلف آن قسط تعداد انگشت شماری از کرسی ها را به خود اختصاص داده اند.

آقای چاکرابرتی، بین سالهای ۱۹۸۸ - ۱۹۷۸، دوره ای که ائتلاف چپ قدرت را به دست داشت و پیش از اینکه توسط دولت مرکزی از قدرت کنار گذاشته شود، سمت وزیر اول ایالت تریپورا را به عهده داشت.

موج خشونت های وحشیانه علیه مخالفان حزب کنگره چهره زشتی به انتخابات مجلس قانونگذاری تریپورا بخشید. از جمله این اقدامات قتل نمایان احزاب کمونیست و موثلفانشان و کوشش برای دامن زدن به خشونت های قومی در منطقه بوده است.

عملاً زیر پوشش سازمان ملل باردیگر سعی بر استقرار "نظم نوین جهانی" امپریالیستی خواهند نمود.

علاوه بر تردید کشورهای اروپایی در مورد درگیر شدن در حملات نظامی علیه صرب ها که می تواند نتایج غیر قابل پیش بینی در پی داشته باشد، طراحان این عملیات در مورد نحوه فرماندهی نیروهای نظامی، لجستیک و تعیین مقررات درگیری با مشکل روبرو خواهند بود.

دبیر کل پیمان تجاوزگر ناتو، مانفرد وارنر خواستار تشکیل مرکز فرماندهی یگانه برای هر نیروی جدیدی شده است. او اشاره کرد:

"ناتو فقط در صورتی کار را قبول خواهد کرد که بشود این کار را صحیح و با بهره دمی بالا انجام داد."

تهدیدات آمریکا به بمباران هوایی مواضع استراتژیک و توپخانه های نیروهای صرب موج وحشی را در اروپا براه انداخته است. تحلیل گران کشورهای اروپایی مطرح می کنند که بیل کلینتون سعی دارد فشار داخلی بر دولت خود را از طرف حامیان کروات ها و مسلمانان بوسنی هرزگوین، با حمله نظامی به صربستان حل کند. این امر نباید و نمی تواند به قیمت استفاده از سربازان اروپایی به عنوان گوشت دم توپ تمام شود.

السالوادور

کنگره حزب کمونیست السالوادور با شرکت بیش از ۴۰۰ نماینده و ۱۰۰ میهمان که عمدتاً از کشورهای آمریکای جنوبی بودند، در ماه گذشته برگزار گردید. شرکت کنندگان در کنگره قطعنامه هایی در مورد غیر نظامی کردن حیات کشور، دموکراتیزه کردن سیستم سیاسی و یک نظم جدید اقتصادی و اجتماعی در السالوادور به تصویب رساندند؟ کنگره همچنین برنامه جدید حزب با عنوان انقلاب دموکراتیک در جهت سوسیالیسم و یک اساسنامه جدید را نیز به تصویب رساند و رفیق خوزه هندل را باردیگر به سمت دبیر کلی حزب انتخاب کرد.

با تمکین هر چه بیشتر رژیم به شوراهای بین المللی

فشارهای حاکمیت بر کارگران و شوراهای اسلامی کار تشدید می شود

در حالی که سردمداران رژیم تلاش می ورزند خود را در مجامع بین المللی هوادار سرسخت کارگران و زحمتکشان کشور جلوه دهند، در داخل کشور روزی نیست که شکایت نامه ها و طومارهای اعتراضی کارگران در مورد اخراج های بی رویه، بد رفتاری مدیران واحدهای تولیدی و عدم رسیدگی مسئولین دولتی به شکایات کارگران، در مطبوعات رسمی و غیررسمی کشور بازتاب پیدا نکند. فشار بر کارگران به ویژه در ماه های اخیر، که رژیم به طور فزاینده ای سیاست پیروی از برنامه های ضد کارگری بانک جهانی و صندوق بین المللی پول را پیشه کرده به گونه ای چشمگیری افزایش یافته است.

این افزایش فشار بر کارگران که بیش از هر چیز از سیاست اقتصادی درهای باز رژیم، ورشکستگی واحدهای تولیدی داخلی و اخراج بی رویه کارگران در سراسر کشور ناشی می شود، جنبش اعتراضی کارگران را هر چه گسترده تر کرده و به آن اشکال تازه ای بخشیده است. یکی از این اشکال تازه، استفاده روز افزون کارگران از محل شوراهای اسلامی کار کارخانه ها و واحدهای تولیدی در جهت دفاع از حقوق صنفی خود است.

رژیم حاکم که در تخلف صریح از ماده ۲۶ قانون اساسی، شوراهای اسلامی کار را با هدف جلوگیری از بوجود آمدن تشکل های مستقل کارگری، "حفظ حقوق و منافع مشروع... کارگران و کارفرمایان" و ایجاد "هماهنگی بین استمارگران و استعمار شوندگان به وجود آورده بود، امروز با نگرانی شاهد از دست رفتن کنترل خود بر این شوراهای و تبدیل آن ها به عرصه اصلی "مقابله" کارگران با کارفرمایان و مسئولان حکومتی شده است.

مصوبات و قطعنامه های بسیاری از شوراهای اسلامی کار در واحدهای تولیدی سراسر کشور حاکی از این است که کارگران به شکلی فزاینده رهبری این شوراهای را از دست عوامل سرسپرده رژیم خارج کرده و آن ها را به وسیله ای هر چند محدود برای احقاق حقوق خود از کارفرمایان و مسئولان دولتی بدل کرده اند. یکی از آخرین نمونه های این پدیده، نامه ای است که اخیراً با مهر و امضای ۲۸ شورای اسلامی کار برای مقامات جمهوری اسلامی فرستاده شده و در آن به عملکرد "مدیران خودکامه و قانود شکن" و پشت کردن نهادهای دولتی به کارگران اعتراض شده است. در این نامه از جمله گفته می شود: "پدیده ای که... مسئولین محترم راضی نخواهند شد که... (شوراهای اسلامی کار) قربانی منفعت طلبی کارفرمایان سودجو و مدیران فرصت طلب آن ها (در بخش خصوصی و

دولتی به ویژه نهادها و ارگان های زاینده انقلاب که قاعدتاً می باید بیشتر برای انقلاب و برقراری عدالت و رفع ستم از اقشار ضعیف دلسوز باشند) بشود... بی احترامی به شخصیت کارگران، بد رفتاری با آن ها، دهن کجی به قانون، جلوگیری از احکام بازگشت به کار کارگران اخراجی، عدم تامین امکانات رفاهی...، هتک حرمت و به خطر افتادن امنیت شغلی کارگران به بهانه های واهی... ضرورت دارد به امر... مسئولین محترم نظام رفع گردد". نامه فوق پس از بر شمردن نمونه هایی از این تخلفات، با این اخطار صریح به مسئولان حکومتی به پایان می رسد: "پدیده ای که ادامه اینگونه عملکردها زنگ خطری برای سالم سازی محیط کار، ایجاد ساختار اسلامی در واحدهای کارگری، تجلی تفاهم و روح برادری و یگانگی در کار به حساب خواهد آمد".

حرکت کارگران در جهت به دست گرفتن کنترل شوراهای اسلامی کار و تحمیل خواست های خود، رژیم را به شدت خشمگین کرده و به عکس العمل واداشته است. موج وسیعی از ضرب و شتم، ارباب، اهانت و حتی زندانی کردن نمایندگان کارگران در شوراهای اسلامی آغاز شده است. براساس گزارشی که در نشریه "کار و کارگر" (۷ بهمن ماه ۱۳۷۱) منتشر شد، "یک نمونه از اینگونه بد رفتاری ها با کارگران و نمایندگان قانونی آن ها اخیراً در شرکت نخ پیچ که تحت پوشش کمیته امداد امام می باشد به وقوع پیوسته است که بدون هیچ دلیل قانونی، اعضای شورای اسلامی کار این واحد توسط مدیریت مورد اهانت و اذیت و آزار قرار گرفته اند و ضمن کتک زدن به یکی از آن ها ترتیبی داده اند... ضمن پرونده سازی اعضای شورا را به کلانتری ببرند و زندانی کنند". از سوی دیگر، ۴۴۶ کارگر ریخته گری کارخانه شوفاژ کار به همین نشریه نوشته اند که "از سوی بعضی از مدیران به شورای اسلامی... اهانت شده و می گویند که شما کارگران را تحریک به شورش می کنید". این کارگران در ادامه نامه خود نوشته اند: "اجازه نمی دهیم اشخاصی به شوراهای اسلامی تهمت و به کارگران اهانت بکنند".

در این میان گویاترین نمونه تعرض رسمی رژیم به شوراهای اسلامی کار، سخنان اخیر حجت الاسلام حائری، یکی از سردمداران رژیم، در کنفرانس شوراهای اسلامی کارخانجات استان فارس است. وی که از سوی کارگران برای سخنرانی در کنفرانس دعوت شده بود، به جای پشتیبانی از کارگران در مقابل فشارها و قانون شکنی های کارفرمایان، با وقاحت تمام شوراهای اسلامی کار را متهم کرد که عملکردشان "همسو با اقدامات مسکو (۱) است". یکی از کارگران عضو شورای اسلامی کار

در پاسخ به این اتهامات حجت الاسلام حائری، که به نظر می رسد در طول سال گذشته خواب بوده و از اوضاع جهان خبر ندارد، نامه ای به نشریات ارسال کرده که طی آن تحلیل جالبی از انگیزه حملات اخیر رژیم به شوراهای اسلامی به دست داده است. این کارگر در نامه خود این جریان را "جریان خرنده ای" که "برای تضعیف و حذف شوراهای اسلامی کار" "براه افتاده است" ارزیابی می کند و می پرسد: "چرا اینگونه باید در نظام جمهوری اسلامی نیروهایی که همیشه پیشاپیش کارگران در تمامی صحنه ها حضور داشته و دارند مظلوم واقع شوند...؟ آیا سخنان آقای حائری واقعا نظرات شخصی ایشان بوده است و یا یک خط فکری است که ایشان به عنوان بلندگوی آن عمل نموده است". وی که به نظر می رسد به تحلیل دوم معتقد است می گوید: "ظاهراً دیگر نیازی به حضور و حتی وجود انجمن ها و شوراهای کارخانجات نیست، زیرا اینک که به لطف زحمتکشان و جانفشانی آنان در دوران سخت آغازین انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی... از توقف تولید جلوگیری نمودند، دیگر وقت آن رسیده تا این خوان نعمت در اختیار مرفهین بی دردی که عملکرد گذشته آنان روشن است، قرار گیرد... پس باید هر چه سریع تر تیشه بر ریشه آنان (زحمتکشان) وارد ساخت و به هر طریق ممکن آنان را حذف نمود، حتی با وارد ساختن انواع تهمت ها!"

گفته های این کارگر زحمتکش هموطن بیانگر رشد سریع آگاهی کارگران نسبت به ماهیت واقعی رژیم "ولایت قیه" و آمادگی فزاینده آنان برای مقابله با سرمایه داران و عمال آن ها در حاکمیت است. تلاش برای قبضه کردن شوراهای اسلامی کار و کارگران، دقیقاً از همین رشد آگاهی و مبارزه جویي آنان و این واقعیت که ترغیب های رژیم دیگر در میان کارگران و زحمتکشان کشور موثر نیست، سرچشمه می گیرد.

این واقعیت تاریخی است که جنبش کارگری هیچ گاه و در هیچ کشوری نتوانست است با استفاده از نهادهای فرمایشی ایجاد شده توسط طبقات حاکم و سرمایه داران به هدف های خود دسترسی پیدا کند. تنها راه پیروزی مبارزات زحمتکشان کشور ما، ایجاد سازمان ها و تشکل های صنفی مستقل و سندیکاهای زیر کنترل خود کارگران است. این درسی است که بسیاری از کارگران در طول مبارزات تاریخ خود با رژیم آموخته اند و برخی دیگر، آن را در این مرحله اخیر مبارزه به سرعت خواست آموخت.

۱۷۵-مین سالروز تولد کارل مارکس

های دوران ساز ارج نهاده و آنها را به مثابه چراغ راهنمای خود در مبارزه سخت و دشوار امروز به کار می گیریم.

به مناسبت ۱۷۵-مین سالروز تولد کارل مارکس، سمینار علمی پیرامون آموزش مارکس و اهمیت آن در دوران ما، به ابتکار حزب کمونیست هند (مارکسیست)، از تاریخ ۹-۶ ماه مه، با شرکت نمایندگان احزاب کارگری و کمونیستی جهان برگزار گردید. حزب توده ایران نیز با ارائه سندی، از جمله شرکت کنندگان در این کنفرانس مهم علمی بود. متن کامل این سند در شماره دوم مجله "دلیا" به چاپ خواهد رسید.

از آنجائیکه بر هیچ پایه و منطق علمی استوار نیست و روشن نمی سازد که مثلاً تحولات اخیر نادرستی کدامیک از نظریات و اصول اساسی که مارکس کشف کرد، را به اثبات می رساند، نمی تواند چیزی فرای فعالیت های تبلیغاتی سرمایه داری علیه مارکسیسم که در طول سده گذشته، لحظه ای قطع نشده است ارزیابی گردد.

لنین در اثر مهم خود "سه منبع و سه جزء مارکسیسم" اهمیت و توانایی مارکسیسم را چنین توضیح می دهد: "علت قدرت بی انتهای آموزش مارکس در درستی آنست. این آموزش کامل و موزون بوده و جهان بینی جامعی به افراد می دهد که با هیچ خرافاتی، با هیچ ارجحی و با هیچ حمایتی از ستم بورژوازی آشتی پذیر نیست. این آموزش وارث بلااستحقاق بهترین اندیشه هایی است که بشر در قرن نوزدهم به صورت فلسفه آلمان، علم اقتصاد انگلستان و سوسیالیسم فرانسه به وجود آورده است." کار عظیم کارل مارکس، محکوم بودن سرنوشت بشریت به جامعه طبقاتی و نابرابر را نادرست ارزیابی کرد و اسلوب و شیوه مبارزه برای تغییر آن را پیش روی جامعه بشری قرار داد. کار کارل مارکس، نه به مثابه مجموعه ای از احکام خشک، جامد و نسخه های از پیش آماده شده، بلکه به صورت مجموعه علمی در حال تکامل و بسط در کنار رشد تفکر بشری، همچنان به مثابه ابزار قدرتمندی برای تغییر جهان، اهمیت و اعتبار خود را حفظ کرده است و بر این اساس ما به این اندیشه

۱۷۵ سال از تولد کارل مارکس، اندیشمند، فیلسوف، اقتصاددان و آموزگار بزرگ زحمتکشان جهان می گذرد. اهمیت کار عظیم مارکس در زمینه فلسفه، رها ساختن ماتریالیسم از بندهای برخورد های مکانیکی و متافیزیکی و کشف اسلوب دیالکتیک به مثابه علم شناخت هستی بشری است. مارکس در ضمن اینکه ماتریالیسم فلسفی را عمیق تر و کامل تر ساخت، آنرا به سرانجام خود رساند و معرفت آن را به طبیعت بر معرفت جامعه بشری بسط و تممیم داد. ماتریالیسم تاریخی مارکس به هرج و مرج فکری، که تا آن زمان پیرامون تاریخ و سیاست وجود داشت، پایان داد و جای آن را یک تئوری موزون علمی گرفت که نشان می داد نظام اجتماعی چگونه در اثر رشد نیروهای مولده از یک صورت بندی به صورت بندی عالی تری تکامل پیدا می کند. این کشفیات در کنار کار عظیم مارکس در بسط و تکمیل نظریات اقتصاددانان پیرامون قوانین حاکم بر جوامع سرمایه داری و تکامل اقتصاد سیاسی، چهره جهان را به کلی تغییر داده و راه را برای تحولات شگرف در تاریخ تمدن بشری، برای حرکت به سمت جامعه برتر، جامعه رها از کفالت سرمایه داری، جامعه ای که در آن استثمار فرد از فرد و بهره کشی از انسان به پایان می رسد، گشوده شد. در سال های اخیر، خصوصاً پس از فروپاشی نظام سوسیالیستی در اتحاد شوروی سابق و سایر کشورهای اروپای شرقی، بسیاری از نظریه پردازان بورژوازی، پایان مارکسیسم و شکست قطعی کمونیسم را اعلام کردند. چنین برخوردهایی

نمایندگان پارلمان اروپا با ارسال نامه ای به دبیر کل سازمان ملل متحد رژیم جمهوری اسلامی را به شدت محکوم کردند!

زندانیان سیاسی که در حال حاضر در زندان ها بسر می برند را منتشر کند،
- علناً و به شکل واضحی نظرات دولت خود پیرامون آزادی بیان و آزادی تشکل را اعلام کند،
- مجازات اعدام را لغو نموده و تمامی احکام کنونی را متوقف کند،
- کلیه زندانیان سیاسی کشور را آزاد کند.

با تقدیم احترام،
ایان وایت، وین دیوید، آلن دانلی، کارول تانگ، هیو مک ماهان، کریستین اودی، گلن فورد، استیو هیوز، ای.م. ریچ، م. الیوت، استان نیوینز، دیوید مارتین، الف لوماس، پیتر کرمپتون، هنری مک کاپون، کن کوتس، تام مکاهی، جنی بوکان، ب. شیمسون، اسمیت، ای. هیومن، هندلی، وین و آقای آدامز

(اکثريت)، حزب دمکرات کردستان ایران، سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)، سازمان فدائیان خلق ایران، حزب کمونیست ایران (کومله) و گروه کثیر دیگری در نیمه دوم سال ۱۹۸۸، به صورت مخفیانه اعدام شده اند. تعداد زیادی از اعدام شدگان قبلاً در دادگاه های جمهوری اسلامی محاکمه و به زندان محکوم شده بودند. جریان و چگونگی این محاکمات، فاصله زیادی با استانداردهای شناخته شده بین المللی داشته است. علی رغم اینکه ایران یکی از امضا کنندگان منشور حقوق بشر است، رژیم جمهوری اسلامی علناً و رسماً بسیاری از موارد این منشور را، از جمله آزادی بیان و آزادی تشکل را زیر پا گذاشته و می گذارد.

ما امضا کنندگان زیر از شما محترماً می طلیم تا با استفاده از نفوذ و اعتبار سازمان ملل متحد، از جمهوری اسلامی بخواهید تا
- اسامی، تاریخ محاکمات و اتهامات وارده به کلیه کسانی که در کشتار جمعی سال ۱۹۸۸ به قتل رسیده اند را منتشر کند،
- اسامی، اتهامات و مدت محکومیت کلیه

بر اساس گزارش اطلاعاتی مطبوعاتی "کمیته دفاع از حقوق مردم ایران" در بریتانیا در تشدید فشار بر جمهوری اسلامی، تعدادی از نمایندگان پارلمان اروپا با ارسال نامه ای به دبیر کل سازمان ملل متحد، اعتراض خود را نسبت به سرکوب حقوق بشر در ایران اعلام داشتند. متن این اعتراضیه به قرار زیر است:

"عالیجناب کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، سازمان عضو بین المللی، و سایر گروه های حقوق بشر، همچنان به انتشار گزارشات، متکی بر اسناد غیر قابل انکار، پیرامون سرکوب خشن حقوق بشر توسط دولت جمهوری اسلامی ادامه می دهند. هر ساله در ایران بالاترین تعداد اعدام ها صورت می گیرد. بر اساس گزارشات سازمان حقوق بشر، هزاران زندانی سیاسی، شامل گروه زیادی از رهبران سیاسی، نویسندگان، متفکران، هنرمندان و رهبران، اعضا و هواداران سازمان های سیاسی از جمله، حزب توده ایران، سازمان مجاهدین خلق ایران، سازمان فدائیان خلق ایران

اعتراض وسیع دهقانان در مراکز کشور

بر اساس گزارش های مندرج در برخی از روزنامه های مجاز کشور و اخباری که از ایران می رسد، به دنبال افزایش شدید قیمت کود کشاورزی، کشاورزان در نقاط مختلف کشور با تجمع در محل استانداری ها و یا در مراکز شهر ها به اعتراض وسیع علیه این افزایش ناگهانی پرداختند.

بر اساس گزارش روزنامه "جمهوری اسلامی"، حتی کشاورزان قم نیز در مرکز شهر گرد آمده و دست به اعتراض زدند. برطبق گزارش های رسیده از ایران نرخ کود کشاورزی، پدنبال شتاور شدن نرخ ریال در مقابل دلار، ۱۰ تا ۱۲ برابر شده است و این افزایش قیمت، برای اکثریت کشاورزان کشور غیر قابل تحمل است. بنابر گزارش های دیگر کشاورزان در شهر های آذربایجان و کرج در اعتراضات مشابهی شرکت کردند و خواهان رسیدگی مسئولان امور به این افزایش قیمت ها شدند.

اعتراض دانشجویان کشور در دانشگاه های مختلف

برخوردهای دانشجویی با رژیم جمهوری اسلامی در هفته های گذشته شدت یافته است. بر اساس گزارش هایی که در مطبوعات کشور انتشار یافت روز اول اردیبهشت ماه دانشجویان دانشگاه صنعتی سهند با اجتماع در محوطه این دانشگاه اعتراض خود را نسبت به انتصابی بودن واحدهای درسی که از سوی مسئولان دانشگاه انجام می گیرد، اعلام کردند. دانشجویان دختر دانشگاه آزاد - واحد شهر ری نیز روز چهارشنبه اول اردیبهشت ماه در اعتراض به بازرسی کیفی ها و لوازم شخصی شان با تجمع در محل این دانشگاه دست به اعتراض زدند.

کنکور يك ميليوني

کنکور سراسری کشور با شرکت ۱,۰۱۸,۷۷۸ نفر متقاضی روز پنجشنبه دوم اردیبهشت ماه برگزار گردید. براساس اظهارات دکتر رحیمی، رئیس سازمان سنجش آموزش کشور، امسال قرار است از طریق این کنکور تنها ۱۲۰ هزار نفر در دوره های روزانه و شبانه دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی پذیرفته شوند.

به عبارت دیگر بیش از ۸۷۰ هزار تن از متقاضیان امسال نخواهند توانست به دانشگاه های کشور راه یابند و به جمع میلیونی بیکاران کشور، بدون چشم انداز روشنی برای آینده، یافتن کار و امرار معاش، خواهند پیوست. برپرسه آرام مربوط به شرکت کنندگان کنکور در سال های گذشته نشان می دهد در حالیکه دائماً تعداد متقاضیان و شرکت کنندگان

در کنکور رشد تصاعدی داشته است، فضاهای آموزشی موجود در کشور به هیچ وجه کافی و پاسخگوی این نیازها نبوده است. تلاش رژیم در جهت خصوصی ساختن آموزش عالی در چارچوب "سپردن کار مردم به دست مردم"، و ایجاد موسساتی نظیر دانشگاه آزاد اسلامی که به هیچ وجه در استانداردهای مشخص و معین آموزشی نمی گنجد، بی شک شرایط موجود در این عرصه را وخیم تر کرده است و در مجموع آینده تاریکی برای جوانان کشور ما و آنان که خواهان ادامه تحصیل هستند ایجاد می کند. تازه آن گروه معدودی که موفق می شوند با گذشتن از هفت خوان رژیم بالاخره به دانشگاه ها راه نیابند، بلافاصله با مشکلات عظیمی از جمله نبود و یا کمبود مسکن، نبود نوشت افزار و کتب لازم علمی، عدم پرداخت کمک هزینه دانشجویی و جو خفتان و سرکوب حاکم در دانشگاه های کشور روبرو می شوند.

تهدیدات صاحب امتیاز روزنامه "رسالت" علیه مخالفان جمهوری اسلامی

آیت الله آذری قمی، صاحب امتیاز روزنامه "رسالت" و یکی از ارجحی ترین رهبران کشور، در سخنانی که اخیراً در حوزه علمیه قم و در چارچوب مصاحبه با روزنامه "رسالت" مطرح کرد نظرات جالبی پیرامون مخالفت با جمهوری اسلامی و چگونگی از بین بردن قمر در کشور ایراد داشت که تعمق در آن، چارچوب فکری این جناح جمهوری اسلامی را که هم اکنون از موقعیت کلیدی برخوردار هستند، روشن می کند. وی در لابلای صحبت های خود ضمن اشاره به برخوردهای رژیم با منتظری، با تهدید مخالفان و شخص خود منتظری از جمله گفت: "من متاسفم از اینکه رادپوهای بیگانه این روزها از سخنان و نامه پراکنی های شخصی در حوزه برای تضعیف نظام سود می جویند. اگر کسی با نظام برخورد کند و موجب تضعیف نظام شود ولو اینکه قصد سوء نداشته باشد اما از او دشمن استفاده کنند ما با او برخورد خواهیم کرد..." امام با هرکس که در صدد تضعیف نظام بود ولو

اینکه او ظاهراً آدم خوبی می نمود برخورد می کرد مراتب علمی و سوابق مبارزاتی فرد نباید باعث شود که ما در انجام وظیفه نسبت به نظام کوتاه بیائیم..." به عبارت دیگر رژیم کوچکترین پروایی در سرکوب هیچکس، ولو آنکه آن شخص قبلاً "جانشین ولی قیه بود و حضرات جمیعاً به دستیوسش می رفتند ندارد.

آذری قمی در سخنان دیگری راه حل قمر زدایی از کشور ما را چنین توصیف کرد: "راه از بین بردن ققیرو غشی این است که همه افراد بتوانند سرمایه گذاری کنند، و در آمد کسب کنند..."؟

روزنامه "کیهان" درستون کیهان خوانندگان سؤال خواننده ای را مطرح می کند که می پرسد آیا افراد فقیر و یا کارمند و روزمزد امکان سرمایه گذاری را دارند و اگر ندارند باید این فاصله همیشه حفظ شود؟

جزای " امر به معروف و ...

با اوج گیری ناراضیتی مردم در مقابل مزاحمت های ماموران امنیتی رژیم، برخوردهای مردم با این نیروها روزه روز افزایش می یابد. آنچه در زیر می خوانید عین سخنان علی یعقوبی، نماینده کبوترآهنگ در این زمینه در مجلس است: "در سومین شب شهادت امام اول شیعیان در حالی که بسیجی ها و ... همدان مشغول عبادت بودند، در همان حال عده ای اوباش مشغول رقص و پایکوبی بودند که توسط برادران بسیج تذکرات دوستانه ای به آنها داده شد... اما نه تنها این عده کار را متوقف نمی کنند، بلکه به پرخاش می پردازند و طبق شهادت افراد حاضر، شروع کننده برخورد فیزیکی، همان قاتل بسیجی مظلوم بود، که با چاقو پهلوی برادر مظلوم سعید نیکیانی را که جرمی به جز امر به معروف و نهی از منکر نداشت می شکافتد و او را به شهادت می رساند..."

رژیم و آزادی مطبوعات

بدنبال یورش ماموران وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی به خانه آیت الله منتظری و دستگیری گروهی از هواداران و افراد خانواده او در این یورش، از تهران خبر رسید که رژیم جمهوری اسلامی تنها روزنامه مجاز کشور که جزئیات این حادثه را به طور مشروح درج کرده بود، توقیف کرد. بر اساس گزارش روزنامه "سلام" روزنامه "راه مجاهد" به سردبیری میثمی تعطیل شد و سردبیر آن به دادگاه احضار گردید. بسته شدن روزنامه "راه مجاهد" در عین حال هشدار است به سایر روزنامه ها و مجلات کشور که در جریان این برخوردها، علی رغم تهدیدهای وزارت اطلاعات، به درج اخبار این رویدادهای پرداختند و پرده از توطئه های رژیم برداشتند.

توقیف روزنامه "راه مجاهد" بار دیگر صق دروغ بودن ادعاهای سران رژیم جمهوری اسلامی پیرامون آزادی و خصوصاً آزادی مطبوعات در ایران را در معرض قضاوت همگان قرار می دهد.

حقوق انسان ها در این میثاق جهانی، حق آزادی انسان ها در داشتن عقیده و تشکل آن ها در احزاب و سازمان های سیاسی است که در جمهوری اسلامی نه تنها کوچکترین اثری وجود ندارد، بلکه از ساده ترین اعضای این سازمان های سیاسی تا رده های رهبری آن را از دم تیغ گذراندند و هنوز حتی مسلمانان دگر اندیش در جمهوری اسلامی نیز از چنین حقوق ابتدایی

باشد؟ از سوی دیگر مگر هزاران زندانی سیاسی و قربانیان فاجعه ملی که ناجوانمردانه قتل عام گردیدند، چیزی جز عقیده خود را بیان می داشتند که گروه گروه به جوخه های اعدام سپرده شدند و هنوز هم، رژیم حاکم از اعلام اسامی آنان خودداری می نماید و اتهام و نحوه دادرسی پرونده های آنان را برای هیچ مرجع بین المللی و مردم ما روشن نساخته است؟ یا شاید رئیس هیئت

مهرپور، رئیس هیئت اعزامی جمهوری اسلامی به کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد، نقض حقوق بشر در ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی را با بیشترین تمام نادرست خوانده و به سفسطه گویی شناخته شده رژیم در این زمینه ادامه داد: نامبرده "بیشترین اعدام ها در جمهوری اسلامی را در رابطه با قاچاق مواد مخدر" (رسالت ۱۹ فروردین) اعلام کرد و مشخص نساخت که بقیه اعدام ها که گویا کمتر بوده اند چه تعدادی، به چه اتهامی و در رابطه با چه مواردی بوده است (چیزی که در گزارش گالیندویل به نام اعدام های سیاسی نام برده شده است). رئیس هیئت اعزامی جمهوری اسلامی با وقاحت تمام اعلام کرد که "شکجه برای گرفتن اقرار از متهمان" ادعایی بیش نیست و این خلاف قوانین اسلام و جمهوری اسلامی می باشد! (چیزی که گالیندویل قبل از انجام عمل اعدام در مورد قربانیان، اعلام کرده بود) و چیزی که سازمان های سیاسی مخالف رژیم و از جمله حزب ما ده ها نمونه مشخص از شیوه های شکنجه های رایج در جمهوری اسلامی را در اختیار دارند و آن را با اسناد غیر قابل انکاری در دسترس مراجع حقوقی جهانی قرار داده اند. شکنجه روحی و جسمی، تجاوز به زنان زندانی و اجرای حد شرعی روزانه با شلاق های سیمی در مورد اسیران، چیز تازه ای نیست که نیاز به بازگویی مجددی داشته باشد. سران جمهوری اسلامی این شکنجه های رایج در زندان های سیاسی را چیزی جز اجرای حد شرعی نمی دانستند و سازمان های حقوق بشر را به بی اطلاعی از قوانین شرعی متهم می کردند! رئیس هیئت اعزامی در حالی که با بیشترین تمام می گوید "نه در قانون اساسی و نه در قوانین جزایی ایران، موردی وجود ندارد که فردی را بدلیل عقیده خلاف اسلام و یا کافر بودن به مرگ محکوم نماید" در جای دیگر در نقض این ادعای دروغین خود، ندانسته خاطر نشان می سازد که "سلیمی استاد دانشگاه تبریز به دلیل توهین به نظام جمهوری اسلامی به چهار ماه حبس تعلیقی محکوم گردیده و اعدام نشده است" و روشن نمی سازد حتی اگر ادعای وی در این تقیض گویی رست باشد، مگر حتی توهین به نظام جمهوری اسلامی چیزی جز داشتن عقیده است که نامبرده نهار می دارد در جمهوری اسلامی جرم نمی

ادامه نقض حقوق بشر در ایران و سفسطه گویی نماینده جمهوری اسلامی ایران

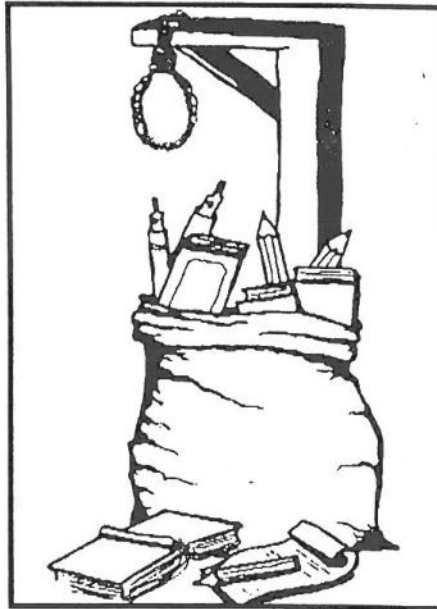
برخوردار نمی باشند و انسان های سیاسی، راهی جز فعالیت های مخفی سیاسی ندارند. مگر می توان همه سازمان های سیاسی را جاسوس و همه افراد سیاسی دگر اندیش را قاچاقچی معرفی نمود؟

رئیس هیئت نمایندگی که تنها حربه اش استناد به قانون اساسی جمهوری اسلامی می باشد، روشن نمی سازد که کدام بند این قانون در مورد افراد، احزاب، جمعیت ها، سازمان ها و تشکیلات صنفی- سیاسی و زندانیان و قربانیان سیاسی اجرا شده است و نمی تواند برای صحت ادعای دروغین خود حتی مثال جاننداری را نمونه بیاورد و لذا به کلی پافی شمشیر کننده ای دست می زند که برای هر هموطنی، حيله ای شناخته شده است و برای جهانیان نیز این حنا، مدت هاست رنگ خود را از دست داده است.

امروزه همه می دانند که خصلت ارجحی "ولایت قیه" در جمهوری اسلامی کوچکترین هم راهی با میثاتی به نام حقوق بشر و حقوق انسان ها ندارد و تا زمانی که به حیات دیکتاتوری مذهبی خود در قالب ولی قیه ادامه می دهد، پایمال نمودن حقوق انسان ها نیز از شیوه های معمول اجرایی آن شمرده خواهد شد. در جامعه ای که یک نفر برای میلیون ها تن تصمیم بگیرد، صحبت از آزادی، حقوق بشر و مشارکت مردم در سیاست و کشورداری انسانه بی مزه ای بیش نیست.

نمایندگی تصور می کند داشتن عقیده دیگر در جمهوری اسلامی "قاچاق" محسوب می گردد و صاحب آن محکوم به اعدام است.

مهرپور در ادامه این دروغ پردازی ها در کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد، روشن نمی سازد که اگر جمهوری اسلامی به حقوق بشر معتقد است، یکی از ابتدایی ترین ملاحظات

بدست گرفتن اوضاع و تدوین يك قانون اساسی جدید، نمی دهد. تدوین و اصلاح قانون اساسی به عهده کنکره نمایندگان خلق است، روسلان خاسبولاتف اقدامات پلستین در این جهت را يك بازی کودکانه می نامد.

بهر حال انجام این نماینده برای مردم محروم روسیه که در نتیجه سیاست فرم پلستین که سعی دارد روسیه را با عجله به دامان سرمایه داری بکشاند دچار فقر و نابسامانی وحشتناکی شده اند، بیش از ۲۰ میلیارد روپل هزینه دربرداشته است.

است که فوراً باید جریان ۴۳ میلیارد کمک غرب و ژاپن به طرف روسیه آغاز شود.

از سوی دیگر پلستین و مشاورانش سعی دارند که با يك جنگ تبلیغاتی خود را برنده نهایی فراندوم اعلام کرده و جو روانی ای را بوجود آورند که در آن بتوانند مخالفان خود را عقب بزنند. او علناً اظهار کند که طرفدار يك قانون اساسی جدیدی است که طبق آن مقام رئیس جمهور قدرت اجرایی عمده و فراوان داشته باشد. در مقابل، بخش های وسیعی از مردم و اعضای کنکره نمایندگان خلق روسیه و نیز دادگاه قانون اساسی معتقد هستند که نتایج فراندوم هیچ اختیار ویژه ای را به پلستین، در جهت

ایشنامه ای که پیش از ...

سعید روپل بود که بعد از اعلام نتایج اولیه انتخابات به پایین ترین حد برای خود یعنی ۸۲۳ یل در مقابل هر دلار رسید، در ابتدای سال سیخی جاری این نرخ ۴۱۷ روپل به ازای يك دلار و قبل از فروپاشی اتحاد شوروی هر روپل در برابر ۱/۸ دلار معامله می شد. علی رغم یدداری رای دهندگان روسیه از حمایت جدی لیت پلستین، کشورهای غربی نتایج فراندوم را ناپت از پرزیدنت پلستین دانسته و آن را دوار کننده معرفی می کنند. آلمان اظهار داشته

نمایشنامه‌ای که پیش از ۳۰ میلیارد روبل هزینه در برداشته است

بحران سیاسی همه جانبه ای که در دوسال گذشته روسیه را فلج کرده است با انجام فرزندم روز ۵ اردیبهشت ماه و اعلام نتایج غیر تعیین کننده آن، عمیق تر گردید. پرخوردهای حاد روزهای اخیر بین بوریس یلتسین و مخالفانش در کنکره نمایندگان خلق روسیه به روشنی حاکی از این هستند که این ادعای یلتسین که فرزندم مشکلات بر سر راه تحولات روسیه را منتفی خواهد کرد، جز یک خوشبینی خام چیزی نیست.

علیرغم موضع گیری یک دست و یک جانبه رسانه های گروهی در تبلیغ به نفع رئیس جمهور و عملا ممنوعیت پخش نظرات و تحلیل های مخالفان دولت و فشار روانی یکپارچه کشورهای سرمایه داری به مردم روسیه که در صورت مخالفت با طرح های یلتسین، غرب تمامی کمک های وعده داده شده به آن ها را قطع خواهد نمود، نتایج ضعیف فرزندم نتوانست راه گشای سیاسی برای دولت یلتسین باشد. در رابطه با انحصار وسایل ارتباط جمعی توسط رئیس جمهور و مشاورانش، آلکساندر روتسکوی، معاون رئیس جمهور که از مخالفان سیاست های یلتسین می باشد رسانه های گروهی را متهم کرد که یک کارزار عظیم تبلیغاتی، به منظور فشار بر مردم برای رای مثبت دادن به غارت منابع کشورشان، راه انداخته اند. روسلان خاسبولاتف، سخنگوی کنکره نمایندگان خلق روسیه در این رابطه اظهار داشت، جامعه دیگر نمی تواند لحظه ای بیشتر این تروریسم فکری سیستم خبر رسانی را تحمل کند.

غرب برای تاثیر گذاری بر روی نتیجه فرزندم به نفع یلتسین، فعالیت گسترده ای انجام داد. از یکسو کشورهای غربی جلسه بحث و تصمیم گیری شورای امنیت سازمان ملل برای

تعیین مجازات های اقتصادی و نظامی علیه یوگسلاوی - مسئله ای که مردم روسیه نسبت به آن حساسیت ویژه دارند - را به روز بعد از انجام فرزندم به تعویق انداختند که نتیجه رای شورای امنیت و رای نماینده دولت روسیه برای پرزیدنت یلتسین دست و پاگیر نباشد و از سوی دیگر با اعلام کمک های چند ده میلیاردی برای دولت یلتسین، درست در روزهای قبل از فرزندم، و ادامه جریان یک سیل تهدید، وعده و وعید ها در جهت متقاعد نمودن رای دهندگان روسیه به اینکه یلتسین تنها مهره مورد قبول غرب می باشد، تا دقایقی پیش از شروع فرزندم، جنگ روانی ای را علیه مخالفان یلتسین دامن زدند. گروه ۷ کشور سرمایه داری در جلسه خود در توکیو اعلام کرد که ۴۳ میلیارد دلار به روسیه کمک خواهد کرد تا برنامه اصلاحات سرمایه داری را ادامه دهد، البته مقامات رسمی بانکی اعلام کردند که در صورت رای منفی به سیاست های پرزیدنت یلتسین امکان اینکه روسیه بتواند این کمک را دریافت کند، ضعیف خواهد بود.

جالب این که به گفته جان فلمینگ، اقتصاد دان بانک اروپایی برای بازسازی و توسعه، بخشی از این مبلغ باقیمانده ۲۴ میلیارد دلار کمک سال قبل است که امکان تحویل آن وجود نداشته است. فلمینگ می گوید، مشخص نیست که آن ها (روسیه) مقدار بیشتری از آنچه که پارسال گرفته اند، دریافت نمایند.

نتایج اعلام شده فرزندم عملا نشان می دهد که مردم روسیه اکثرا اعتمادشان را به حاکمان و سیستم حاکم بر روسیه از دست داده اند و این در عمل به معنای ادامه بحران سیاسی و اجتماعی کشور می باشد. جالب است توجه کنیم که فقط حدود ۶۴/۸ درصد از صاحبان رای در این فرزندم که نتایج آن می توانست اهمیت

بسیاری در تعیین سرنوشت کشور داشته باشد، شرکت نمودند. یعنی بیش از یک سوم مردم، اصولا به دلیل بی اعتمادی به سیستم حاکمه، در رای گیری شرکت ننمودند. نتایج اعلام شده حاکی از این است که فقط ۵۲/۸ درصد رای دهندگان از سیاست های اقتصادی یلتسین حمایت نمودند در واقع ۶۶ درصد مردم روسیه سیاست های یلتسین را رد کرده اند. در مورد خواست های اصلی یلتسین مبنی بر تجدید فوری انتخابات کنکره نمایندگان خلق فقط ۴۱/۸ درصد رای دهندگان رای مثبت دادند. اگر ارقام واقعی نتایج انتخابات را بررسی کنیم، مشخص می شود که بخش وسیعی از مردم روسیه به یلتسین و سیاست های او رای منفی داده اند. از مجموع ۸۸ منطقه و جمهوری های نیمه مستقل فدراسیون روسیه، ۶ جمهوری و ۱۳ منطقه به قطعنامه اعتماد به دولت یلتسین رای منفی دادند. در مورد سیاست های اقتصادی دولت ۲۸ منطقه و جمهوری رای منفی دادند. اکنون مشخص شده است که تمامی مناطق شمال قفقاز و نیز مناطق نفت خیز تاتارستان و باشکورتستان و همچنین مناطق مرزی التای و چیتا علیه یلتسین رای داده اند.

بر این اساس - رای ضعیف و ناچیز برای سیاست های یلتسین - است که روتسکوی، معاون رئیس جمهور، اظهار می دارد، هیچ صحبتی از حمایت کلی برای یلتسین نمی تواند مطرح باشد. و خاسبولاتف با اشاره به رای منفی وسیع در جمهوری های نیمه مستقل خاطر نشان می سازد. این فرزندم جامعه را دو شقه کرده است و این قدمی دیگر در روند تضعیف یکپارچگی روسیه می باشد.

نتایج ضعیف انتخابات دلیل دیگری برای

ادامه در ص ۷

یک آمار کوتاه

وام های خارجی کشورهای جهان سوم به بانک ها و دولت های کشورهای باصطلاح جهان اول در ۲۰ سال گذشته بطرز قابل توجهی افزایش پیدا کرده است. ۱,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ دلار آمریکا، یا ۱,۵۰۰ میلیارد و یا ۱,۵۰۰ بیلیون دلار. بی توجه به اینکه این مقدار وام های خارجی کشورهای جهان سوم چگونه نوشته شود، تصور آن از قوه تخیل انسانی خارج است. لازم به تذکر است که در سال ۱۹۷۳، وام کشورهای جهان سوم، ۱۱۳ میلیارد دلار آمریکا بود.

کمک مالی به حزب توده ایران
یک وظیفه انقلابی است!

کمک های مالی رسیده:

رقای برلین بابت اول ماه مه ۶۳۰ مارک
زویبیر ۱۰۰ مارک

NAMEH MARDOM

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 , 1000 Berlin 10, Germany

NO : 401

May 11 , 1993

نامه
مردم